

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Nicolae Daniliuc,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Daniliuc către Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău, cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin infracțiune, compensarea cheltuielilor pentru asistența juridică,

împotriva deciziei din 9 decembrie 2024 a Curții de Apel Comrat,

(Dosarul nr. 2ra-16/25
PIGD 2-24027825-01-2ra-02042025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Anenii Noi, sediul Central: jud. N. Ghedrovici
Curtea de Apel Comrat: jud. Ș. Starciuc, G. Colev, D. Fujenco

1 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Daniliuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stanilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 13 decembrie 2023, Nicolae Daniliuc, a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată către Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, compensarea cheltuielilor pentru asistența juridică (f. d. 2-12).

2. În motivarea cererii Nicolae Daniliuc a menționat că la 22 septembrie 2022, s-a adresat procurorului șef al Procuraturii Anticorupție cu plângere penală prin care a solicitat începerea urmăririi penale în baza art. 328 alin.(3) din Codul penal, în privința primarului mun. Chișinău.

3. Reclamantul a invocat că nu a primit niciun răspuns la plângerea menționată supra, fiind nevoit ca, la 7 octombrie 2022, să formuleze o altă plângere.

4. Reclamantul a susținut că, la 26 octombrie 2022, a primit răspuns de la Procuratura Anticorupție, pe care l-a contestat la 25 ianuarie 2023 la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana.

5. Nicolae Daniliuc a invocat că prin încheierea din 8 august 2023 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana s-a respins plângerea depusă în ordinea art.313 din Codul de procedură penală.

6. A indicat reclamantul că la 8 august 2023, încheierea a fost contestată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău iar, prin decizia din 18 octombrie 2023 a Curții de Apel s-a refuzat în examinarea cererii.

7. În viziunea reclamantului decizia din 18 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău este în contradicție cu norme de drept internațional.

8. În opinia reclamantului, organul de urmărire penală, procurorii și instanța de judecată au încălcat flagrant prevederile art. 19, 254, 274, 313, 437-451 din Codul de procedură penală, neefectuând cercetare penală pe cazul dat în scopul aflării adevărului.

9. În viziunea reclamantului, există fapta infracțională și elementele constitutive ale infracțiunii, prevăzute de art. 328 alin.(3) din Codul penal în acțiunile judecătorului.

10. Consideră, că o reparație echitabilă a prejudiciului material, în sensul art. 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a libertăților omului, cauzat prin infracțiune, ar constitui suma de 21 500 de lei și suma de 50 000 euro cu titlu de prejudiciul moral. Astfel, a solicitat încasarea în mod solidar de la pârâți a sumei de 50 000 euro cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin infracțiune, suma de 21 500 de lei cu titlu de prejudiciul material și suma de 20 000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

11. Reclamantul și-a întemeiat acțiunea în temeiul art. 1, 6, 13, 14, 41, din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 4, 7, 8 din Constituția Republicii Moldova, art. 19, 2006 din Codul civil.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

12. Prin hotărârea din 19 aprilie 2024 a Judecătorei Anenii Noi, sediul Central, cererea de chemare în judecată înaintată de Nicolae Daniliuc s-a respins ca neîntemeiată (f. d. 54, 58-64).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

13. La 26 septembrie 2024, Nicolae Daniliuc a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 19 aprilie 2024 a Judecătorei Anenii Noi, sediul Central, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral (f. d. 51-53).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia din 9 decembrie 2024 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul declarat de Nicolae Daniliuc, cu menținerea hotărârii din 19 aprilie 2024 a Judecătorei Anenii Noi, sediul Central (f. d. 128- 137).

15. Instanța de apel a considerat că dezacordul cu acțiunile întreprinse de organele de stat menționate de apelant nu generează o răspundere

patrimonială, astfel, nefiind constatată o încălcare a dreptului la examinarea plângerii penale.

16. Colegiul a reținut că Nicolae Daniliuc nu poate pretinde la repararea prejudiciului moral, așa cum din speță, în raport cu apelantul nu sunt identificate acțiuni de constrângere sau vătămare sau altele prevăzute expres de lege, din care motive, cele enunțate nu pot constitui temei de despăgubire.

17. Totodată, instanța de apel a menționat că potrivit conținutului normei legale invocate, o condiție pentru dispunerea reparării prejudiciului constituie existența unui delict civil, la caz, Nicolae Daniliuc a omis să demonstreze existența unei fapte ilicite și legătura dintre fapta ilicită invocată și pretinsul prejudiciu cauzat. Or, simplul dezacord al apelantului cu actele procesuale emise de organele procuraturii și instanțele de judecată, nu este suficient pentru a-l considera ilegal sau pentru antrenarea răspunderii Statului.

18. Colegiul a remarcat că apelantul nu a demonstrat întrunirea cumulativă a elementelor răspunderii civile delictuale, în special, în condițiile în care nu a fost demonstrată fapta ilicită a statului invocată de către reclamant, care să decurgă din încălcarea drepturilor prevăzute la art. 19, 254, 265, 274 din Codul de procedură penală.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

19. La 13 ianuarie 2025, Nicolae Daniliuc, a declarat recurs împotriva deciziei din 9 decembrie 2024 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei decizii noi privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată (f. d. 141-146).

SOLICITAREA RECURRENTULUI

20. În motivarea recursului, recurentul Nicolae Daniliuc a reiterat argumentele din cererea de apel.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

21. Art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

22. Completul de judecată conchide că recurentul, s-a conformat prevederilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă și a depus în termen recursul.

23. Copia deciziei motivate a fost expediată la 31 decembrie 2024, în adresa părților, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de expediere a actului judecătoresc anexată la materialele cauzei (f. d. 138), iar cererea de recurs a fost depusă la 13 ianuarie 2025 (f. d. 141-146).

24. La 4 aprilie 2025, în adresa intimațiilor a fost expediate copiile recursului declarat de Nicolae Daniliuc, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii corespondenței, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexată la materialele dosarului (f. d. 157).

25. Prin referința depusă la 14 aprilie 2025 prin intermediul poștei electronice, Judecătoria Chișinău a solicitat declararea inadmisibilității recursului depus de Nicolae Daniliuc.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Art. 433 alin. (1) lit. (f) din Codul de procedură civilă

(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

27. Art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

28. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

29. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

30. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

31. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

32. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Comrat și nu relevă că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

34. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

35. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretinsei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

37. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui

recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

38. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A nr. 212-A).

39. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Nicolae Daniliuc, ca fiind inadmisibil.

40. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.
COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Nicolae Daniliuc, împotriva deciziei din 9 decembrie 2024 a Curții de Apel Comrat.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni